

[Ole Henriksen]

grundlag af en central fond. Det kan vi ikke stemme for. Endvidere kan vi ikke stemme for det af retsforbundet fremsatte dagsordensforslag om ØD.

Jeg vil godt sige om de to dagsordensforslag, der kører omkring arbejdsformidlingen, at vi er mest enige i den variant, som ligger fra retsforbundet, fordi vi mener, at muligheden herfor også skal tilbage til fagforeningerne. Vi ser helst kombinationen med en anvisning, som ligger begge steder.

Vi har hidtil betragtet det dagsordensforslag fra hr. Voigt, som også siger, at det skal tilbage til fagforeningerne, sådan, at der også er mulighed for varianter i det, men nu vil vi i hvert fald stemme for hr. Ib Christensens dagsordensforslag. Vi vil dog også godt stemme for hr. Voigts forslag, fordi vi lægger det samme i disse ting, som de to partier formentlig gør.

Vi er ikke i SF i stand til i øjeblikket at sige, hvordan vi vil stille os til det af socialdemokratiet fremsatte dagsordensforslag. Vi vil forsøge at få et gruppemøde, inden vi når så langt, og dér vil vi tage stilling til det.

Jørgen Jensen (DKP):

Når vi har stillet denne forespørgsel, så var det, fordi vi mente, at det var nødvendigt også at gøre op følgerne af den politik, der var ført på en anden måde end det, vi normalt gør, hvor det alene drejer sig om økonomiske vurderinger. Det er da rigtigt, at der er en sammenhæng i tingene, men vi har også følt, at det konkret var således, at ved mange af de beslutninger, der blev truffet herinde, havde man ikke gjort sig konsekvensen klar. Navnlig i spørgsmålet om lukning af virksomheder var det helt klart, at det var nødvendigt, hvis ikke man ville overlade det alene til de interessier, der lå af økonomisk karakter, med en følgelovgivning.

Det har jo altså afstedkommet en lang række dagsordener, og jeg vil da godt tage dem med det samme og sige, at kommunisterne ikke kan stemme for det af regeringen fremsatte dagsordensforslag, som tager ministerens redegørelse til efterretning. I det ligger der i virkeligheden en forsikring om, at man vil fortsætte indkomstpolitikken med alle de negative følger, som vi har prøvet på at pege på. Derfor kan vi ikke stemme for det, men må stemme imod det dagsordens-

forslag, som er foreslået fra socialdemokratiets side.

Til spørgsmålet om det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag om, hvorvidt arbejdsformidlingen bør føres tilbage til fagforeningerne, må vi sige, at vi dertil stiller følgende:

Ændringsforslag.

»Ordet »arbejdsformidlingen« ændres til: »anvisning og kontrol«.

Det er vores opfattelse, at det er det, der må ske. Vi kan ikke stemme for det af hr. Askjær Jørgensen fremsatte dagsordensforslag om økonomisk demokrati. Vi er også imod en central fond, navnlig på den måde som det er formuleret i det såkaldte ØD-forslag, og vil undlade at stemme for dette dagsordensforslag.

Vi må stemme imod det af hr. Ib Christensen fremsatte dagsordensforslag om økonomisk demokrati. Jeg kan ikke se nogen mulighed for at få økonomisk demokrati, uden at det også bliver en politisk beslutning, da den jo også griber ind på andre områder end lige det, der traditionelt er arbejdsmarkedsforhold.

Vi kan ikke stemme for det af hr. Ib Christensen fremsatte dagsordensforslag om, at arbejdsformidlingen skal styrkes ved, at fagforeningerne også får anvisningsret. Vi har hele tiden stået på det standpunkt, at det ikke alene var et spørgsmål om at give fagforeningerne anvisningsret sideløbende. Anvisning og det, man kalder kontrol, hører sammen, og derfor har vi ment, at det var rigtigt at sige »anvisning og kontrol«.

Jeg vil godt understrege, at når vi ikke kan gå ind for, at arbejdsformidlingen blot føres tilbage, og vil have det præciseret, så ligger der heri, at arbejdsformidlingskontorerne jo har andre opgaver end lige det at anvise arbejde. Det havde de gamle anvisningskontorer også, og der er mange af de ting, som skal bibeholdes dér, revalidering og mange andre ting; det vil vi ikke have nedlagt, vi vil have en effektiv anvisning under fagforeningernes ledelse.

Må jeg sige sådan for at udløse spændingen, for vi fik jo en række spørgsmål fra de konservative om, hvorvidt vi vil opgive drømmen om socialismen: nej, hverken